

Sygn. akt V CSK 118/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa małoletniej J. S., reprezentowanej przez matkę B. X.
przeciwko K. B.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego K. B.
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 5 września 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołał się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawił argumentacji juredydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień.

Uzasadnienie na s. 5 skargi wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia trzy pytania o wyjaśnienie kwestii procesowych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw

jw